

#67 POHOŘÍ SMUTKU A RADOSTI

VÝSTAVA:

Do svých prostorových kreseb, objektů a instalací integruje Kateřina Vincourová vše, co ji zajímá, včetně prostoru, ve kterém vystavuje. Na něj reaguje subtilně, ale přesně – vytváří jemná narušení řádu, která svádějí pozornost k detailu, k pomíjivému, k tomu, co je obvykle přehlíženo.

Jedním z určujících prvků jejího výrazu je nestandardní užití běžných materiálů spjatých s tělem a každodenností, které v instalacích suplují tělesnost prostřednictvím fyzické paměti i práce s negativním prostorem, jenž nenese pouze formální funkci, ale stává se aktivním významotvorným polem. Prázdnota, mezera či absence fungují jako součást autorčiny výpovědi – jako prostor projekce, očekávání či vnitřního napětí. Tento přístup je čitelný zejména v jejích prostorových kresbách, v nichž se objekt rozšiřuje do prostředí nikoli jako dominantní prvek, ale jako otevřená struktura.

Denisa Kujelová, kurátorka
květen 2025

INSPIRACE:

Vystavené dílo Kateřiny Vincourové *S_ní* (2016, 2025) můžeme číst několika způsoby. Oblé tvary zahalené tkaninou jasně připomínají ležící postavu; můžeme je ale vnímat také jako zvlněnou a pahorkatou krajinu. Figura v nás vzbuzuje určité pocity: možná smutek, možná odevzdanost nebo klid. Můžeme přemýšlet, co takové tělo propojuje s okolním prostorem a co má společného s přírodní krajinou, kterou připomíná.

AKTIVITA:

V této Ateliérovce se stejně jako Kateřina Vincourová pokusíme zobrazit pocity či náladu v reliéfu, který více či méně připomíná přírodní krajinu. Zamyslíme se, jakým způsobem můžeme zobrazit to, co je očím neviditelné, a jaké zástupné symboly můžeme použít. Za pomoci sádrových obrazů pak vytvoříme sochařský objekt, který zobrazí tuto náladu ukrytou v pahorkaté krajině. Výsledné dílo můžeme pomalovat barvami tak, aby ještě více připomínalo přírodu.

AKTIVITA ROZVÍJÍ NÁSLEDUJÍCÍ SCHOPNOSTI A DOVEDNOSTI:

- prostorovou představivost
- práci se symbolem
- ▲ empatii

BUDEME POTŘEBOVAT:

- karton velikosti A4
- staré noviny, časopisy nebo jiný zbytkový papír
- ▲ miskou s vodou
- sádrové obrazy
- nůžky
- ▲ vodovky
- štětce

DOBA TRVÁNÍ: CCA 2 HODINY

POSTUP:

I. ČÁST

- 1) Nejprve prozkoumáme, jak Kateřina Vincourová v díle *S_ní* pracuje s pocity a náladou. Vidíme lidské tělo? Cítíme z něj určitou náladu? Jaká nálada to je?
- 2) Zkusíme si představit různé nálady a pocity a pokusíme se je svým tělem předvést. Jak vypadá třeba radost, smutek, nebo překvapení?
- 3) Jednu náladu nebo pocit si vybereme a pak je zobrazíme ve svém díle.

II. ČÁST

- 1) Na připravený karton si tužkou překreslíme vybraný nápad. Může se jednat o obrys postavy, která náladu vyjadřuje, ale třeba také o tvář, zvíře nebo věc, která pocit reprezentuje. (Například slunce jako radost, slza jako pláč atd.)
- 2) Měkký papír zmačkáme do kuliček, válečků a dalších tvarů. Do nakresleného obrysu je poskládáme tak, aby vypadaly jako člověk, zvíře nebo věc, kterou chceme zobrazit.
- 3) Do připravené misky s vodou postupně namáčíme kusy sádrového obrazu. Těmi překryjeme připravené zmačkané papíry – tak, aby obvas vždy začínal a končil na okolním kartonu. Pokračujeme, dokud sádrové obrazy nevytvoří souvislou pokrývku.
- 4) Sádro necháme dostatečně proschnout.
- 5) Když je dílo suché, můžeme bílou sádro pomalovat, aby pahorky připomínaly krajinu. Můžeme namalovat louky, řeky, jezera nebo zasněžené vrcholky.

POHOŘÍ PŘEKVAPENÍ

SOUTOK
HRDOSTI

JEZERO
VZTEKU

MOŘE RADOSTI

ZÁTOKA
STUDU

HORA
VESELÍ

POBŘEŽÍ
SOUCITU

ZAMYSLETE SE:

Myslíte si, že materiály nebo věci mají nějakou paměť nebo vzpomínky?
Můžou věci vyprávět příběh o lidech, kteří je vlastnili?
Jak zobrazovat něco, co je očím neviditelné?

Ateliérovku připravila Adéla Ševčíková